

La paciència i la constància

Jordi A. Jauset i Eulàlia Abad

La paciència és una virtut que tots hem de cultivar sense perdre il·lusió. Molt sovint amb aire de resignació diem : “Hem de tenir paciència” però encara que no estem gaire contents quan l’hem de practicar ens ajuda i ens preserva, ens fa forts i constants, ens dona el temps de reflexionar i de fer reflexionar als altres, veure més clar el que ha de venir, també el temps per rectificar.

La paciència es com una muralla: ens podem quedar quiets i amb calma, observar els esdeveniments abans de actuar. De vegades pot ser perillós precipitar qualsevol actuació i la paciència ens ajuda a valorar-ho tot amb més maduresa. Si actuem amb paciència, caminem amb més seguretat i estem més convençuts de les nostres decisions. Els mestres, els pares han de ser pacients i observadors, estar atents i no perdre la constància de actuar sempre com un guia en el desenvolupament global dels infants.

La paciència i la constància son properes. La música posseeix aquests valors, ho saben prou tots aquells que volen aprendre a tocar bé un instrument, quan estudien solfeig amb les diferents claus, i els dictats, o el cantant que poc a poc arriba a una tessitura més alta amb els exercicis o també el que vol iniciar la dansa i prova de fer flexible el seu cos. Haurà de insistir i esperar per a aconseguir-ho. Tot requereix el seu temps i res és gratuït. Ens hem de guanyar i treballar allò que desitgem i que volem aconseguir. Darrera d’ una bona feina, d’un treball ben fet, sempre hi ha un treball constant, acompanyat d’il·lusió i amor. Sense paciència i constància no podem arribar gaire lluny, ni aprofundir en res. Es important ensenyar la paciència als més petits, els ajudarà a aprendre que l’esforç és important i alhora també té la seva recompensa. Respectar el temps dels companys, quan volen una joguina, que es guanyin d’alguna manera jugant allò que desitgen.

És important que els mestres i els pares cultivem aquests valors, i la música pot ser un bon mitjà, doncs ens pot ajudar a fer-ho.

Amb la música hem de tenir paciència esperant el torn per tocar l’instrument de percussió o quan interpretem el personatge del conte o escoltem un so determinat. Tot té el seu moment: no hem de tenir pressa, i alhora gaudir d’aquests espais de temps.

Hem d’esperar que surti el so del cucut i encara no surt... esperem una mica i l’escoltarem, però segurament abans hem de cantar una cançó perquè es desperti. Hi ha tot un procés i en aquest procés es construeix l’aprenentatge.

Amb els contes musicals podem introduir-ho amb la identificació dels protagonistes quan arriben als objectius previstos. Per exemple, el gall que no sabia cantar perquè no li sortia la veu i provant cada dia una mica, finalment ho va aconseguir.

Fa pocs dies, una mestre em va dir que nens de 2 anys han arribat a parar de ballar per escoltar un so determinat quan en un principi semblava que seria massa difícil...

La constància amb alegria fa miracles. Ajudem a construir una societat millor mostrant amb l'exemple aquests valors i començant de ben petits, sense por, amb esforç, senzillesa, jugant...D'una manera alliberadora, amb constància i paciència descobriran els nous sons, aprendran a estimar la música, però, això sí, no oblidem de fer-ho sempre amb alegria. Quan fem les coses amb il·lusió i alegria, ho fem amb més atenció i el nostre cervell ho emmagatzema d'una manera especial.

La música és una eina amb moltes possibilitats que ens poden ajudar a millorar en molts aspectes. No l'hem de veure tan sols com un coneixement que ens aporta una educació musical, sinó que hem d'anar més enllà. La neurociència ens ho explica. La música no serveix tant sols per entretenir, per distraure'ns o per passar una bona estona. Gràcies a les tècniques de neuroimatge, es comprova com la música revoluciona tot el nostre cervell: neurones, neurotransmissors, hormones, connexions neuronals, ...La música és capaç, fins i tot, de modificar el volum de la matèria gris, i finalment tot això repercuteix amb les nostres emocions, sentiments i amb els nostres actes conductuals.

Avui dia, ja s'accepta que un gran percentatge de les malalties es deuen a conflictes emocionals i disposem d'una gran eina, com és la música, per actuar i gestionar les nostres emocions ajudant-nos a créixer dia a dia.

La música permet que ens arribin millor els missatges i aquesta és la tasca de les bandes sonores a les pel·lícules i als audiovisuals. Formen part d'un relat, ens aporten informació, subtil, però potent, amb molta força. Que succeeix si eliminem el so mentre veiem una pel·lícula? Es diu que una imatge val més que mil paraules però moltes vegades la imatge no ens aporta res sense el so, sense la música...

Sens dubte, som éssers musicals. Els nadons de pocs mesos, són capaços de mostrar sensibilitat davant les escales musicals i de la seva regularitat temporal, i fins i tot de percebre una estructura tonal i breus interrupcions en una melodia.

Hem d'aprofitar aquests coneixements i utilitzar la música per a la educació dels més petits.

Però, hem d'anar en compte. La música és una eina i com a tal, pot tenir conseqüències beneficioses i, fins i tot, perjudicials. Hem de saber què tenim a les mans, quines són les seves capacitats i com ens afecten. Els nens, el millor patrimoni que podem tenir, són un tresor, són el nostre futur i es mereixen la millor educació que els hi puguem oferir. Si ho fem, contribuirem a un món millor. És el nostre deure com a éssers vius, hem de fer la nostra aportació per aconseguir una societat sostenible i alhora humanitzada.

